

Karácsony kérdőjel nélkül

„Vajon lakhatik-e Isten a földön?” (1Kir 8,27)

Ez a kérdés háromezer éves. Dávid fia, Salamon töprengése ez. Salamon nagy gondja nem a templom megépítése, hanem ez a kérdés volt. Mindnyájunk kérdése, a kérdések kérdése ez: „valóban az emberek közt lakik az Isten a földön?”

Karácsony eme központi kérdésének megválaszolása nélkül ünnepünk felszínes: éppen a lényeg hiányzik belőle. A felülről való megajándékozottságunk helyébe kerül egy talán színes, de tartalmatlan ünneppé silányult karácsony.

Lakhatik-e Isten a földön, emberek között? Ez volt a József és Mária gondja is. Nem foghatták még fel: mi az, ami velük történik, aminek részeseivé válnak. Az értelmükbe nem fért, de a szívükbe igen. A megértés helyett az engedelmességet és az alázatot választották. Nem álltak meg ott, hogy „mimódon lehetséges ez?”, hanem „ki által lehetséges ez?” volt fontos nekik!

Ma sincs más út a testetöltés misztériumának elfogadására, mint a Máriáké: „Ímhol az Úrnak szolgálója, legyen nékem a te beszéded szerint.”

Jézus Krisztusban Isten üdvözítő kegyelme feloldotta a titkot. Dávid fiának, Salamonnak a kérdésére egyetlen a válasz: Dávid fia, Immánuel, Velünk az Isten!” A töprengés helyére a bizonyosság öröme lépett: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét.” (Jn 1,14)

Még ennél is többről van szó. Isten fia emberi testet vett fel azért, mert nemcsak köztünk, hanem velünk és bennünk kíván lakni.

Köztünk. Ez azt jelenti: átrendezte alapvetően megromlott viszonyulásainkat Isten, önmagunk és embertársaink, valamint egész teremtett világunk felé. Szabad már szeretnünk az Atyát fiúként, megbocsátani egymásnak testvérként, elfogadni önmagunkat teremtményként, megbecsülni természeti környezetünket egyszerre úr és szolgaként.

Velünk! Ez azt jelenti: közösséggé, munkatársakká, a maga népévé, egyházzá formál bennünket. Az elközelgett Isten országának építőivé alakít Szentlelke által.

Bennünk! Ez azt jelenti: nemcsak megigazít, hanem meg is szentel bennünket. Démoni az, ha valaki a kettőt el akarja választani egymástól. (Bonhoeffer)

Évezredünk végére nem alábbhagytak, hanem megnövekedtek az egész világ gondjai. Sorsunk azon fordul meg: lakhatik-e köztünk, velünk, bennünk az Isten? Vagy az első karácsonyhoz képest még rosszabb helyzet áll elő: sem a vendégfogadóban, de még az istálló jászolában sem lesz helye?

A befogadás ideje jött el!

Az egyes ember és az egész világ közös, első számú, legfontosabb ügye ez.

Fogadjuk be Őt! Ő befogadott bennünket!

Id. Visky Ferenc

„Mindenben hasonlónak kellett lennie testvéreihez, hogy irgalmas és hű főpap legyen az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.” (Zsid 2,17)

Hírek, tudnivalók:

Október 15.-én jegyezte el Deé András Lukács Évát, Nagyenyeden, Kulcsár András és Szigeti Judit eljegyzése pedig november 15.-én volt Zilahon. Kísérje áldás őket házasságkötésükig, és azután is!

November 22.-én kísértük földi nyughelyére Sipos János ny. lelkipásztor atyánkfiának testét, aki hosszas betegség után tért haza Megváltó Urához. Hozzátartozóinak a Feltámadott vigasztaló és megerősítő jelenlétét kívánjuk.

Varsolczon (Szilágy megye) minden vasárnap este 7 órakor van közösségi alkalom. Szamosardón szintén vasárnap du. gyűlnek össze az atyafiak.

Választmányi gyűlést tart az Országos CE Szövetség december 28.-án, a Kolozsvár-Tóközi református egyházközség gyülekezeti termében.

December 29.-én Tenkére várja szeretettel Berke Sándor lelkipásztor a diakóniai munkák képviselőit.

Híreket, beszámolókat az alábbi címre várunk: Adorján Kálmán, str. Bisericii Ortodoxe nr. 7 3400 Cluj. Tel: 064-199734. E-mail: kalevace@mail.dntcj.ro